COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 6.5.2013
SWD(2013) 163 final

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI

REZUMAT AL EVALUĂRII IMPACTULUI

Care însoțește documentul

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind producerea și punerea la dispoziție pe piață a materialului de reproducere a plantelor (legea privind materialul de reproducere a plantelor)

{COM(2013) 262 final}
{SWD(2013) 162 final}

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI

REZUMAT AL EVALUĂRII IMPACTULUI

Care însoțește documentul

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind producerea și punerea la dispoziție pe piață a materialului de reproducere a plantelor (legea privind materialul de reproducere a plantelor)

1. DEFINIREA PROBLEMEI

Context

Piața semințelor comerciale din UE are în prezent o valoare de aproximativ 6,8 miliarde EUR, reprezentând peste 20% din totalul pieței mondiale de semințe comerciale. În 2002/2003, UE a devenit un exportator net de semințe de plante. În prezent, sectorul materialelor de reproducere a plantelor al UE este foarte competitiv la nivel mondial, UE fiind cel mai mare exportator, cu exporturi în valoare de 4,4 miliarde EUR, ceea ce reprezintă peste 60% din exporturile la scară mondială. Este un sector foarte concentrat (cele mai mari zece societăți reprezintă aproape 67% din piața mondială a semințelor), dar IMM-urile și microîntreprinderile joacă un rol esențial în cadrul pieței interne, în special pe piețele de nișă, cum sunt culturile ecologice.

Materialul de reproducere a plantelor (MRP) este un element de bază pentru productivitatea, diversitatea și calitatea plantelor și alimentelor. Acest lucru a fost reflectat în legislațiile naționale încă de la sfârșitul secolului al XIX-lea și în legislația europeană. Legislația actuală a UE privind MRP a fost elaborată începând din anii 1960. Acest cadru este format în prezent din 12 directive de bază ale Consiliului care stabilesc că înregistrarea soiurilor reprezintă o condiție pentru autorizarea comercializării și cerințe specifice de comercializare pentru diferite specii (semințe de plante furajere, semințe de cereale, semințe de sfeclă, semințe de plante oleaginoase și pentru fibre și semințe de legume, material de înmulțire a viței de vie, cartofi de sămânță, material de înmulțire a legumelor altul decât semințele, material de înmulțire a plantelor fructifere, plante ornamentale, material forestier de reproducere).

OMG-urile fac obiectul unei legislații distincte [Directiva 2001/18/CE, Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 și Regulamentul (CE) nr. 1830/2003] și nu sunt vizate de această inițiativă.

Identificarea problemei

În timp ce legislația existentă a UE privind MRP a fost importantă pentru atingerea obiectivelor inițiale de garantare a liberei comercializări a materialului și de furnizare a unor MRP sănătoase și de calitate, contribuind astfel la productivitate în agricultură, horticultură sau silvicultură, au început să apară tot mai multe probleme:

- Complexitatea și fragmentarea legislației, lipsa de coerență cu alte politici, lipsa normelor UE pentru recuperarea costurilor, transpunerea și punerea în aplicare nearmonizată a directivelor actuale și, prin urmare, diferențele în ceea ce privește, de exemplu, cerințele tehnice sunt obstacole în calea stabilirii unor condiții de concurență echitabile pentru toți operatorii. De asemenea, este necesar să se realizeze progrese majore în ceea ce privește simplificarea juridică și coerența politicilor. Prin urmare, revizuirea legislației privind MRP face parte dintr-un pachet de patru revizuiri referitoare la sănătatea plantelor, sănătatea animalelor, comercializarea materialului de reproducere a plantelor și controlul oficial al alimentelor și al hranei pentru animale.

- Rigiditatea legislației actuale în ceea ce privește alocarea responsabilităților creează o sarcină administrativă considerabilă pentru autoritățile publice și limitează flexibilitatea operatorilor economici (de exemplu, îi împiedică să îndeplinească anumite sarcini).

- Lipsa de coordonare orizontală cu alte politici și strategii ale UE este un obstacol pentru o punere în aplicare mai eficientă a legislației, politicilor și strategiilor existente ale UE (agricultura și silvicultura durabilă, protecția biodiversității, schimbările climatice, bioeconomia).

Aceste probleme sunt descrise mai în detaliu în secțiunea 2.3 din raport.

Având în vedere Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii și necesitatea de a încuraja competitivitatea întreprinderilor europene, în special a IMM-urilor, și ținând seama de asemenea de principiile Comisiei privind reglementarea inteligentă și de evoluția contextului economic și tehnico-științific al sectorului MRP, nu este suficient să se aducă modificări legislației și să se asigure o mai bună punere în aplicare a acestora.

Evaluarea, analiza și consultările de amploare cu statele membre și cu părțile interesate au dovedit, prin urmare, necesitatea de a actualiza sistemul. Acest lucru se poate realiza prin combinarea măsurilor de-a lungul a trei axe (după cum urmează), având drept rezultat o serie de opțiuni de politică care trebuie examinate:

(1) Simplificare: structura juridică necesită o simplificare substanțială sub forma unui regulament, astfel încât să se garanteze o punere în aplicare armonizată în toate statele membre și asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru toți operatorii.

(2) Flexibilitate și împărțirea responsabilităților: operatorii au nevoie de mai multă flexibilitate pentru a-și desfășura activitatea în contextul înregistrării și certificării soiurilor, iar activitatea autorităților competente trebuie să se

concentreze mai mult pe supravegherea producției de MRP în UE (de la inspecția produsului până la auditul proceselor). Pentru aceasta, funcționarea serviciilor publice trebuie să fie garantată din punct de vedere financiar. Înregistrarea soiurilor de MRP cu o denumire unică în registrele naționale și în registrul UE reprezintă, în general, o cerință pentru comercializare și se bazează pe identitatea (caracter distinct, uniformitate și stabilitate – DUS) și pe caracteristicile (valoare agronomică și de utilizare – VAU) soiului. În plus, loturile de MRP sunt supuse unui sistem de control al calității. Aceste activități ar putea fi efectuate de către autoritățile competente, de către operatori sub control oficial sau (pentru anumite categorii de MRP) sub răspunderea operatorului. Împărțirea responsabilităților și flexibilitatea sporită ar trebui să conducă la economii de costuri globale datorită unei organizări mai eficiente și mai rapide a activității și vor accelera accesul noilor soiuri inovatoare la piața internă.

(3) Coerența și legăturile orizontale: în afară de productivitate și calitatea MRP, trebuie abordate și aspectele legate de durabilitate, protecția biodiversității și schimbările climatice.

Cum ar evolua situația în absența măsurilor?

În conformitate cu legislația actuală, numai autoritățile oficiale pot proceda la examinarea soiurilor. Într-o anumită măsură, atribuțiile de certificare pot fi îndeplinite de operatori, sub control oficial. Cu toate acestea, limitările nu permit certificarea sub control pentru anumite specii (de exemplu, cartofi) și categorii de MRP. Acest lucru are un impact asupra întreprinderilor cu marjă limitată de manevră, în special într-un context internațional în schimbare. Dacă nu se ia nicio măsură, deficiențele sistemului se vor amplifica și vor deveni o sarcină din ce în ce mai mare pentru autoritățile oficiale și pentru întreprinderi, cu consecințe asupra competitivității, a capacității de adaptare la cerințele pieței, precum și asupra capacității de export în comparație cu concurenții din afara UE.

Dispozițiile ar putea deveni mai problematice având în vedere consecințele pe care le-ar putea avea presiunile tot mai mari exercitate asupra bugetelor naționale. În plus, diferențele în ceea ce privește cerințele tehnice aplicabile MRP nu sunt sprijină stabilirea unor condiții de concurență echitabile pe piața internă pentru întreprinderi. Complexitatea și fragmentarea legislației vor face să dureze incertitudinile existente în punerea sa în aplicare. În ceea ce privește noile aspecte precum biodiversitatea, schimbările climatice sau bioeconomia, legislația actuală va continua să le abordeze ca subiecte marginale.

Nu ar exista sinergii cu legislația în domeniul sănătății plantelor în ceea ce privește controalele fitosanitare care fac parte din procesul de certificare a MRP și nu ar fi integrate principiile generale privind controalele oficiale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

2. ANALIZA SUBSIDIARITĂȚII

Cadrul legislativ privind MRP se bazează pe articolul 43 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (politica agricolă comună) ale cărei obiective sunt:

creșterea productivității agricole, asigurarea unui nivel de trai echitabil pentru comunitatea agricolă, stabilizarea piețelor, garantarea siguranței aprovizionărilor la prețuri rezonabile pentru consumatori. Tratatul de la Lisabona califică agricultura drept competență partajată. În plus, normele privind piața internă (articolul 114 din TFUE) și conservarea mediului (articolul 191 din TFUE) completează temeiul juridic pentru acțiunea UE.

Introducerea, în anii 60, a legislației UE privind comercializarea MRP a contribuit la crearea unei piețe interne pentru MRP. După cum au confirmat numeroase părți interesate, aceste norme ale UE au avut un impact pozitiv asupra **liberei circulații, a disponibilității și calității** MRP și au facilitat comerțul în interiorul UE. Autorizațiile prealabile introducerii pe piață a MRP sunt eliberate de autoritățile naționale și sunt valabile pentru toate statele membre, ceea ce asigură o concurență deschisă pe piața unică, rezervând totodată elemente de subsidiaritate pentru statele membre, ținând seama de nevoile lor naționale (de exemplu, VAU se bazează pe o evaluare agroecologică). În cazul în care nu s-ar lua măsuri la nivelul UE, ar exista 27 de sisteme în loc de unul. Acest lucru ar ridica obstacole în calea circulației MRP pe piața internă și ar spori sarcina financiară asociată controalelor necesare privind sănătatea și calitatea MRP.

Au fost stabilite standarde internaționale de calitate (OCDE, CEE-ONU) și de sănătate (CIPP, Acordul OMC privind aplicarea măsurilor sanitare și fitosanitare) pentru MRP, care justifică o acțiune la nivelul UE pentru a stabili condiții de concurență echitabile și a permite o punere în aplicare armonizată. În vederea asigurării proporționalității măsurilor, în special prin reducerea sarcinii administrative pentru părțile interesate, sistemul trebuie să ia în considerare gradul de libertate și viabilitatea economică a părților interesate, precum și a IMM-urilor și a microîntreprinderilor. Măsurile privind soiurile de conservare sau soiurile pentru amatori contribuie la garantarea accesului cultivatorilor, inclusiv al grădinarilor amatori, la o gamă largă de MRP și joacă un rol în menținerea sistemelor rezistente în producția agricolă și a diversității genetice pe teren. Simplificarea accesului pe piață al anumitor soiuri favorizează creșterea inteligentă.

3. OBIECTIVE DE POLITICĂ

3.1. Obiective generale

- de a asigura sănătatea și calitatea MRP;
- de a furniza un cadru de reglementare unic, favorabil inovării și competitivității;
- de a susține producția durabilă, biodiversitatea, adaptarea la schimbările climatice și de a contribui la securitatea alimentară și la reducerea sărăciei.

3.2. Obiective specifice

- de a asigura condiții de concurență echitabile, prin intermediul unor norme simplificate și armonizate;

- de a reduce costurile și sarcinile administrative inutile și de a crește flexibilitatea;
- de a alinia legislația privind MRP cu alte strategii recente ale Uniunii;
- de a favoriza accesul pe piață pentru inovare în domeniul ameliorării plantelor.

3.3. Obiective operaționale

- de a elabora o legislație privind MRP care să prevadă proceduri flexibile și proporționale;
- de a promova o punere în aplicare armonizată a legislației prin audituri și formare profesională;
- de a promova inovarea prin creșterea gradului de actualitate și a cantității de informații conținute în registrul UE;
- de a spori transparența pieței și trasabilitatea prin înregistrarea operatorilor.

4. OPȚIUNI DE POLITICĂ

Definirea problematicii a permis să se stabilească principalele axe de care trebuie să se țină cont la schimbarea sistemului, astfel încât acesta să se adapteze evoluției circumstanțelor economice, sociale, științifice și de mediu, după cum urmează: (i) simplificarea actelor juridice de bază (trecerea de la 12 directive la un singur regulament), (ii) recuperarea costurilor și creșterea eficacității și a eficienței sistemului și (iii) coordonarea orizontală cu politicile recente, adoptate deja de UE. Sunt explorate diferite moduri de îmbunătățire a sistemului – o mai mare flexibilitate, dereglementare sau centralizare – menținând, în același timp, garanțiile pentru un material de reproducere a plantelor de înaltă calitate, competitivitate și abordarea noilor provocări, cum ar fi biodiversitatea. Pe baza acestor trei axe, au fost identificate cinci opțiuni de politică într-o primă etapă, în care simplificarea juridică și recuperarea costurilor sunt constante pentru toate opțiunile. În cadrul diferitor opțiuni, s-a acordat o atenție deosebită aspectelor referitoare la IMM-uri și microîntreprinderi, în special pentru a asigura accesul acestor întreprinderi la servicii publice pentru executarea anumitor sarcini pe care nu le pot realiza prin mijloace proprii și pentru a sprijini și a le permite să-și sporească flexibilitatea, astfel încât să poată avea un acces mai bun la piața MRP.

Scenariul de bază și cele cinci opțiuni sunt prezentate mai jos:

– Opțiunea 0 - scenariul de bază: nicio schimbare a situației actuale (12 directive și nicio normă cu privire la recuperarea costurilor).

– Opțiunea 1 – recuperarea costurilor: această opțiune nu include eventualele modificări ale dispozițiilor tehnice ale legislației actuale sau modificarea alocării responsabilităților între operatori și autoritățile competente. Singura modificare constă în recuperarea integrală de la părțile interesate a costurilor

suportate de autoritățile competente în toate statele membre, măsură care există deja în majoritatea acestora.

– Opțiunea 2 – sistem mixt: se introduce un anumit grad de flexibilitate pentru operatori. Înregistrarea soiurilor continuă să fie obligatorie pentru o listă de culturi care intră sub incidența legislației UE (DUS, VAU), dar examinarea tehnică poate fi realizată de către operator, sub control oficial. Cerințele de certificare pentru loturile de MRP rămân neschimbate, însă certificarea poate fi efectuată de către operator, sub supravegherea autorității competente în toate cazurile. Dispozițiile specifice actuale continuă să se aplice pentru soiurile de conservare/pentru amatori.

– Opțiunea 3 – dereglementarea: dereglementarea permite o flexibilitate mai mare. În cadrul înregistrării soiurilor, testele DUS continuă să fie obligatorii, în timp ce VAU pentru culturile agricole nu mai constituie o cerință legală. Nu există certificare oficială. În schimb, toate loturile de MRP sunt comercializate numai pe baza unei etichete a furnizorului, cu criterii minime. Dispozițiile specifice actuale continuă să se aplice pentru soiurile de conservare/pentru amatori.

– Opțiunea 4 – sistem cu flexibilitate mai mare: se stabilește un sistem dual care oferă operatorilor o flexibilitate considerabilă de a alege între două sisteme, și anume unul pentru soiurile care au fost testate oficial (DUS, VAU cu criterii de durabilitate) și unul pentru soiurile testate neoficial, cu o descriere furnizată autorității de către solicitant. Certificarea MRP se limitează la soiurile testate oficial. De exemplu, comercializarea soiurilor de conservare sau a anumitor soiuri „de nișă” este liberalizată, deoarece nu există nicio obligație de examinare tehnică a soiurilor sau de certificare a MRP, astfel încât acestea pot fi comercializate ca soiuri netestate.

– Opțiunea 5 – centralizare: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) va avea sarcina de a coordona și a decide cu privire la înregistrarea soiurilor, fiind vizate atât examinarea tehnică (DUS și VAU), cât și denumirea soiurilor. Cerințele de certificare pentru loturile de MRP rămân neschimbate, dar certificarea poate fi efectuată sub control oficial. Vor fi înființate „centre de certificare de referință”, a căror sarcină va fi să dezvolte bune practici, să realizeze teste comparative și studii în sprijinul elaborării politicilor și să disemineze cunoștințele privind certificarea MRP. Dispozițiile specifice actuale continuă să se aplice pentru soiurile de conservare/pentru amatori.

5. EVALUAREA IMPACTULUI

Costul actual al punerii în aplicare a dispozițiilor în domeniul înregistrării soiurilor se ridică la aproximativ 55-60 milioane EUR pe an în UE. DUS și VAU reprezintă 45% și, respectiv, 55% din costuri. Cheltuielile cu certificarea MRP se situează în intervalul 73-79 milioane EUR. Majoritatea statelor membre recuperează deja, integral sau parțial, costurile, în timp ce o mică parte a acestora nu o face. Cel puțin 60% din aceste costuri sunt recuperate de autoritățile competente în toate statele membre. Suma costurilor anuale de înregistrare și de certificare corespunde unui

procent de aproximativ 3% (din care cel puțin 60% sunt suportate deja de către operatori) din valoarea de piață a semințelor de culturi agricole. Efectele asupra IMM-urilor și a microîntreprinderilor au fost examinate în detaliu.

Opțiunea 1 vizează exclusiv recuperarea costurilor. Această opțiune va crea condiții de concurență echitabile pentru operatori, va scădea costurile pentru autoritățile competente ale statelor membre și va garanta funcționarea acestora în viitor. Această opțiune nu va avea un impact asupra competitivității și nu va oferi niciun sprijin pentru inovare sau pentru realizarea obiectivelor de protecție a mediului sau de durabilitate. Autoritățile competente continuă să garanteze disponibilitatea unor servicii publice pentru a realiza examinările tehnice și inspecțiile. IMM-urile și microîntreprinderile, care nu dispun de resurse pentru a realiza ele însele sarcinile respective, vor fi principalii beneficiari ai acestei garanții. Principiul recuperării costurilor nu va afecta IMM-urile și microîntreprinderile într-o măsură semnificativă, deoarece acest principiu este deja pus în aplicare în majoritatea statelor membre și oferă beneficii acestor întreprinderi, garantându-le în continuare accesul la serviciile oficiale necesare pentru comercializare.

Opțiunea 2 va oferi, de asemenea, condiții de concurență mai echitabile pentru concurenți pe piața internă, întrucât costurile sunt recuperate în totalitate în toate statele membre. Sarcina administrativă este redusă, având în vedere că multe sarcini (certificare, testare în vederea înregistrării) pot fi efectuate de operatori sub control oficial. Operatorii se vor bucura de o flexibilitate mult mai mare de a introduce pe piață noi soiuri. S-ar putea ca unele locuri de muncă să treacă din sectorul public în sectorul privat. Obiectivul este de a oferi tuturor operatorilor flexibilitate, permițându-le să îndeplinească anumite sarcini în mod direct dacă doresc acest lucru, dar garantând totodată existența în continuare a serviciilor publice, astfel încât IMM-urile și microîntreprinderile să poată beneficia de examinări tehnice și inspecții efectuate de către autoritățile competente. Nici această opțiune nu contribuie în mod clar la realizarea obiectivelor de mediu sau de durabilitate.

Opțiunea 3 implică un risc pentru sănătatea și calitatea MRP din cauza eliminării obligației de certificare. Autoritățile competente și operatorii vor putea realiza economii de costuri considerabile, dar eliminarea certificării înseamnă că cerințele UE privind echivalența pentru importul semințelor din țări terțe vor trebui să fie, la rândul lor, eliminate. De asemenea, este probabil ca activitățile economice precum multiplicarea semințelor să fie transferate într-o măsură mai mare în țări din afara UE. IMM-urile vor fi dezavantajate odată cu eliminarea VAU, care servește drept sursă de informații imparțială pentru utilizatori, independentă de puterea de piață a vânzătorului. De asemenea, eliminarea VAU pune în pericol obiectivele de mediu, deoarece nu există modalități de a orienta ameliorarea plantelor către realizarea acestor obiective.

Opțiunea 4 oferă autorităților competente și operatorilor, ca și opțiunea 3, posibilitatea de a face economii de costuri suplimentare, oferind în același timp mai multe garanții pentru caracterizarea MRP (VAU pentru soiurile testate oficial). Cu toate acestea, vor continua să existe riscuri legate de lipsa obligației de certificare și de înregistrare a soiurilor. Se preconizează că o gamă largă de operatori, în special IMM-uri și microîntreprinderi active pe piețele de nișă vor beneficia de o mai mare libertate de acțiune. Această opțiune oferă, de asemenea, oportunități de susținere a

agriculturii durabile și a agrobiodiversității, întrucât demersurile administrative de înregistrare a soiurilor de conservare/pentru amatori sunt simplificate, ceea ce ar trebui să îmbunătățească accesul pe piață în acest domeniu.

Opțiunea 5 oferă garanții solide pentru calitatea și sănătatea MRP prin centralizarea procedurilor de înregistrare a soiurilor în UE, asigurând totodată condiții de concurență echitabile pentru operatori. Se stabilește un sistem eficient și transparent cu cerințe tehnice armonizate. Va crește viteza de acces pe piață a unor soiuri noi, ameliorate, iar acest lucru ar putea duce la creșterea numărului de locuri de muncă pe termen lung. Tuturor operatorilor li se oferă posibilitatea de a depune o singură cerere la OCSP, pentru a beneficia de înregistrarea unui soi de plante și/sau de protecția unui soi de plante; această măsură va simplifica în special activitatea IMM-urilor. Cu toate acestea, opțiunea nu oferă modalități clare de orientare a ameliorării plantelor către obiectivele de durabilitate și de protecție a agrobiodiversității; ea se orientează mai degrabă către nevoile ameliorării convenționale a plantelor.

6. COMPARAREA OPțIUNILOR

Tabelul recapitulativ de mai jos oferă o comparație globală a opțiunilor în ceea ce privește atingerea obiectivelor revizuirii în comparație cu situația actuală.

		Opțiunea 1	**Opțiunea 2**	**Opțiunea 3**	**Opțiunea 4**	**Opțiunea 5**	**Opțiunea preferată**
Obiective generale	Garantarea sănătății și a calității MRP	0	0	−−	−−	0	0
	Furnizarea unui cadru de reglementare unic și armonizat, care sprijină inovarea și competitivitatea industriei europene de MRP	+	+	+	++	++	++
	Susținerea obiectivelor de producție durabilă, protecție a biodiversității, adaptare la schimbările climatice și contribuția la securitatea alimentară și la reducerea sărăciei	0	0	−	++	0	++
Obiective specifice	Garantarea unor condiții de concurență echitabile pe întreg teritoriul UE prin norme de bază simplificate, clarificate și armonizate cu privire la principiile fundamentale prezentate într-o formă juridică îmbunătățită	+	+	+	+	++	++
	Reducerea costurilor și a sarcinii administrative inutile pentru autoritățile publice și creșterea flexibilității pentru operatori, fără a compromite obiectivele de politică generale	+	++	+	++	++	++
	Încurajarea inovării în ameliorarea soiurilor, în special în IMM-uri, pentru a îmbunătăți opțiunile utilizatorilor în materie de MRP și a extinde accesul acestora la o diversitate de soiuri de plante adaptate la condițiile din Europa	0	+	0	++	++	++
	Alinierea legislației privind MRP cu alte strategii recente ale Uniunii (în domenii precum agricultura, biodiversitatea, securitatea alimentară, schimbările climatice, bioeconomia)	0	0	−	+	0	+

Obiective operaționale	Oferirea unui cadru juridic simplificat pentru comercializarea MRP – legea privind MRP – instituind proceduri simplificate, mai flexibile și proporționale	0	++	++	++	++	++
	Promovarea unei puneri în aplicare mai armonizate a legislației pe întreg teritoriul UE prin audituri și formare	0	0	0	0	++	++
	Promovarea inovării prin creșterea gradului de actualitate și a cantității de informații conținute în registrul UE	0	0	0	0	++	++
	Creșterea transparenței pieței și ameliorarea trasabilității prin înregistrarea operatorilor	0	++	++	+	++	++

Legendă: 0: nicio schimbare față de opțiunea de bază +: efect pozitiv minor ++: efect pozitiv semnificativ −: efect negativ minor −−: efect negativ semnificativ

Opțiune preferată

Întrucât niciuna dintre cele cinci opțiuni nu oferă un echilibru optim între eficiența sistemului, garantarea calității MRP, menținerea competitivității și oprirea procesului de pierdere a biodiversității, a fost concepută și selectată o opțiune preferată, care combină elementele pozitive ale celor cinci opțiuni inițiale, menținând totodată cât mai multe posibilități de alegere și o flexibilitate cât mai mare pentru operatori. Această opțiune preferată preia elemente din opțiunile 2, 4 și 5. Această combinație are ca obiectiv asigurarea unui echilibru între flexibilitatea pentru operatori, biodiversitate (opțiunile 2 și 4) și rigoarea necesară în materie de cerințe privind sănătatea și calitatea (opțiunile 2 și 5) pentru a garanta funcționarea corectă a pieței și pentru a menține calitatea și sănătatea produselor. Această opțiune include cele două principii orizontale de simplificare a legislației privind MRP și de recuperare a costurilor.

Principiile generale sunt: recuperarea costurilor pentru serviciile efectuate de autoritățile competente. Derogările sunt posibile, în funcție de gradul de interes public pentru comercializarea MRP respectiv sau în conformitate cu derogările prevăzute în contextul revizuirii Regulamentului 882/2004. Operatorii pot desfășura, sub controlul oficial al autorității competente, o gamă largă de activități în domeniul înregistrării și certificării. Toți operatorii trebuie să fie înregistrați pentru a garanta trasabilitatea MRP. Se aplică obligații specifice și stricte cu privire la înregistrare și certificare pentru o listă specifică de specii importante pentru piața UE. Se aplică cerințe minime generale tuturor celorlalte MRP de pe piață (specii nelistate), vizând obligațiile de etichetare și „adecvarea pentru utilizare”.

Rolul OCSP va fi extins, el centralizând toate informațiile privind soiurile de MRP înregistrate la nivel național sau european. OCSP va armoniza cerințele tehnice și va audita oficiile de examinare naționale, ceea ce va permite laboratoarelor de testare din sectorul privat să efectueze examinări tehnice. OCSP va avea un rol mai important în ceea ce privește modalitățile de punere la dispoziție a informațiilor cu privire la soiurile autorizate pentru comercializare pe piața internă (bază de date online) și în verificarea denumirilor pentru toate cererile. OCSP va oferi, ca alternativă pentru înregistrarea la nivel național, posibilitatea de înregistrare centralizată pentru soiurile care nu necesită evaluare VAU (de exemplu legumele).

Înregistrarea soiurilor care nu au fost testate oficial, cu o descriere recunoscută oficial, la nivel național și european, este o opțiune care va fi oferită pentru soiurile de conservare și cele pentru amatori din motive de interes public. Restricțiile existente pentru comercializarea soiurilor de conservare vor fi mai puțin stricte.

Utilizarea VAU va fi menținută și va fi stabilită pentru fiecare specie în parte, iar criteriile sale vor fi stabilite în principal pe baza interesului public. Această procedură va deveni „VAU pentru durabilitate și sănătate”. VAU va fi armonizată în cea mai mare măsură posibilă în regiunile agroecologice și va fi îmbunătățită continuu pe cât posibil, pentru a ține seama de orice evoluție a nevoilor din sectorul public și privat și de cerințele legislative.

Va fi menținută certificarea obligatorie a loturilor de anumite culturi. Lista speciilor care trebuie să fie supuse acestei obligații va fi stabilită pentru fiecare cultură în parte pentru a permite modificări în viitor, de exemplu, în caz de riscuri pentru sănătate

sau ținând seama de importanța economică. Examinarea sub control oficial va fi extinsă la toate speciile și toate categoriile (respectiv culturi de bază și de prebază).

Nevoile microîntreprinderilor și ale IMM-urilor vor fi luate în considerare în mod special: egalitatea în ceea ce privește accesul pe piața internă a soiurilor create de aceste întreprinderi va fi garantată prin menținerea normelor de înregistrare (menținerea VAU), fără a ține cont de puterea de piață a vânzătorului. În plus, având în vedere posibilitatea de a beneficia de o descriere a soiului furnizată de operator (descriere recunoscută oficial), vor exista tot mai multe oportunități pentru anumite piețe (de exemplu, soiuri de conservare), care prezintă un interes deosebit pentru IMM-uri și microîntreprinderi. Autoritățile competente trebuie să pună la dispoziție în permanență servicii oficiale de inspecție pentru a efectua sarcinile pe care IMM-urile sau microîntreprinderile nu pot să le realizeze.

Așadar, opțiunea preferată îndeplinește cele cinci obiective principale în următorul mod:

(1) simplificare prin înlocuirea celor 12 directive cu un singur regulament;

(2) reducerea sarcinii administrative prin introducerea recuperării costurilor și transferul sarcinilor către operatori;

(3) stimularea inovării grație unei mai mari flexibilități operaționale pentru operatori;

(4) sprijinirea durabilității, a biodiversității și a adaptării la schimbările climatice datorită unei „VAU durabile” și reducerii sarcinii în cazul soiurilor de conservare;

(5) asigurarea transparenței și a trasabilității prin înregistrarea tuturor operatorilor și prin cerințe minime pentru speciile nelistate.

7. MONITORIZARE ȘI EVALUARE

Pentru a stabili dacă măsurile introduse dau rezultate, se sugerează o serie de indicatori:

(1) Armonizarea legislației și a punerii în aplicare în statele membre

- Numărul de cereri de informații și de plângeri primite.
- Rezultatele auditurilor realizate de OAV sau de OCSP privind punerea în aplicare a legislației în statele membre.
- Numărul de notificări primite din partea statelor membre privind măsurile naționale.
- Registrul funcțional al operatorilor.

(2) Reducerea sarcinii administrative și a costurilor și introducerea flexibilității

- *Înregistrarea soiurilor*

- Cereri: număr, timpul necesar, recuperarea costurilor.
- Întreprinderile din sectorul MRP care depun cereri, în special IMM-uri: număr, tip, evoluție.
- Numărul de soiuri înregistrate cu o „descriere recunoscută oficial”.
- Numărul de cereri directe depuse la OCSP pentru înregistrarea unui soi.

– *Controlul calității MRP*

- Procentajul de certificări sub control oficial în comparație cu certificarea oficială în statele membre.
- Costul controlului calității MRP.

(3) Instituirea de norme proporționale și alinierea cu alte politici și strategii ale UE

- Numărul, cantitatea de soiuri de conservare și pentru amatori înregistrate și comercializate.
- Numărul de specii vizate de aceste norme.
- Criteriile armonizate pentru înregistrarea soiurilor (de exemplu, VAU durabilă).